

OD NAŠEG SPECIJALNOG DOPISNIKA IZ TORONTA

SIVI KAMION CRVENE BOJE NAJBOLJI

Slavica Popović

Film "Sivi kamion crvene boje" reditelja i scenariste Srđana Koljevića dvostruki je pobjednik festivala novog srpskog i crnogorskog filma, koji je nedavno održan u Torontu. Stručni žiri i publika proglasili su taj film najboljim među sedam igranih i dva dokumentarna dugometražna filma, prikazanih u starom i kulturnom bioskopu "Blur". Mešovita publika, brojni iseljenici, ali i kanadski filmofili, takđe su dobro primili i filmove "Jesen stiže Dunjo moja" Ljubiše Samardžića,

"Kad porastem biću kengur" Radivoja Andrića, "Diši duboko" Dragana Marinkovića i "Opet pakujemo majmune" Marije Perović. Festival novog srpskog filma u najvećoj kanadskoj metropoli i ove godine je potvrdio nezvaničnu titulu "najveće i najposešnije manifestacije srpske kulture u dijaspori".

Film je osim dobre kritike osvojio i mnogobrojne nagrade. Uz ranije osvojenu u Frankfurtu za najbolji film prikazan u Nemačkoj u 2004. godini i nagradu publike na Festivalu mediteranskog filma u Monpeljeu, "Sivi kamion crvene boje" je dobio i tri specijalne nagrade na festivalu u Manhajmu (nagrada publike, zatim specijalna nagrada stručnog žirija za humor, kao i nagrada Udruženja nemačkih vlasnika kinodvorana) i dve nagrade na festivalu Srpskog i Crnogorskog filma u Torontu.

U APRILU

FESTIVAL SRPSKOG FILMA U ČIKAGU!

INTERVJU: SRĐAN KOLJEVIĆ

Maštam da snimim Srpski vestern

Film "Sivi kamion crvene boje" je jedna vrsta savremenog vesterna.

"Sivi kamion crvene boje", rediteljski debi Srđana Koljevića - jednog od najaktivnijih scenarista domaćeg filma u poslednjih deset godina, je film koji u mnogo čemu odudara od današnjih standarda domaće kinematografije. I kako je sam reditelj naglasio, film je namenjen svima onima koji svet oko sebe posmatraju i prihvataju na drugačiji način.

Kritičari su jednoglasno ocenili da je :

- "Sivi kamion crvene boje", delo koje počiva na neuobičajeno visokim produkcionim standardima, nudeći u našim uslovima davno prežaljeni sklad, jedinstvo i perfekciju svih formalnih elemenata, pretvarajući dobru ideju u ozbiljan bioskopski rad.

Srđan Koljević mnogo jednostavnije objašnjava svoj film:

-Priča je naša, svima dobro poznata, poslednji dan pred raspad bivše Jugoslavije. To je filmsko putovanje, priča o ekscentričnoj ljubavi slučajnih saputnika. On je sitni kriminalac, besposličar, dalton-

ista i zakleti obožavalac drumskih krstarica, a ona talentovana i još neartikulisana umetnica, pevačica u rok bendu i sveža trudnica.

Priča dvoje otpadnika od društva sa dosta pozitivnosti i humora, iako nije komedija već, pre svega, ljubavni film. Moja najveća ambicija bila bi da publika poželi da vidi film ponovo, skromno ističe Koljević.

Scenario za ovaj film Koljević je napisao još kao student ali se

dugo čekalo na njegovu realizaciju. Kada su se stvorili uslovi za to uspeo je da napravi "road movi" (film putovanja), drugačiji od svih dosadašnjih.

-Želeo sam da moja režija bude što nevidljivija, da svaki kadar razvija priču dalje i da gledaocima ne maltretiram svojom genijalnošću ili autorstvom.

Kada sam pravio film znao sam da će moći ga mi razumeti na pravi način, ali nisam mogao da znam

kako će ga stranci prihvatiti, sa svim tim ne prevodivim nijansama jezika. Pokazalo se da potpuno komuniciraju i razumeju ne samo humorni deo već i emotivni. Izgleda da je čarolija filma takva i uopšteno taj filmski jezik čini da nešto što spakujete kao emotivni sadržaj u film, pronađe svoj put do gledalaca. Nije to samo priča, to je ceo film, orkestriran sve od slike, zvuka, muzike i sve je u funkciji transponovanja tog emotivnog sadržaja. Kada se film radi iskreno i na način kako smo ga mi odradili onda stvar funkcioniše i tera vas da se u isto vreme i smežete i plaćete, tera vas da dugo razmišljate o filmu.

Na pitanje kakav je on gledalac i da li plaće dok gleda filmove, Srđan jednostavno sleže ramenima i širi ruke:

- Apsolutno da, često plaćem, i želim da tako ostane, mislim da kada budem prestao da plaćem dok gledam filmove, prestaću i da se bavim filmovima!

O novim projektima još ne razmišlja, želi prvo da se sve u njemu slegne, da se odmori. Već ima ponude iz Nemačke i dva-tri

scenarija sa strane, koja može da pretvori u projekte. Želi da sedne, podvuče crtu i smisli šta će dalje. A u "poverenju" nam je rekao, da mašta i da bi želeo uradi - Srpski vestern.

- Da ja sam veliki ljubitelj vesterna i jako bih voleo da jednog dana snimim jedan pravi Balkanski ili bolje reći Srpski vestern. To mi je životna želja ali za sada nemamo produkcijskih mogućnosti. Naravno taj film bi bio prilagođen balkanskom životu i stilu.

Na našu molbu da nam malo dočara kako bi izgledao taj Srpski vestern, Srđan jednostavno kaže:

-Slično kao i "Sivi kamion crvene boje" koji je film putovanja i na neki način savremeni vestern, smešten u sadašnje vreme, što je samo spoljni okvir. Vestern je traganje za ogoljenom suštinom nekog lika, emocije ili priče. Ja vestern u filmu doživljavam kao sonet u poeziji, znači neki najsavršeniji oblik čistog filmskog jezika. To je ono što film čini dobrim ili najboljim, a najbolji su oni koje poželite da gledaš ponovo.